

DZIENNIK URZĘDOWY GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

Warszawa, dnia 30 listopada 1979 r.

Nr 4

Poz. 8

TREŚĆ

ZARZĄDZENIE

Poz.	Str.
8 — nr 13 Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki z dnia 19 października 1979 r. w sprawie maksymalnych cen usług campingowych	41

8.

ZARZĄDZENIE nr 13

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 19 października 1979 r.

w sprawie maksymalnych cen usług campingowych.

Na podstawie § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zarządzenie określa maksymalne ceny usług campingowych oraz zasady i tryb ustalania cenników tych usług, świadczonych w ogólnie dostępnych obozowiskach turystycznych jednostek gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do cen ogólnie dostępnych usług campingowych świadczonych w zakładowych obozowiskach turystycznych oraz innych środowiskowych ośrodkach wypoczynkowych.

3. Ceny, o których mowa w ust. 2, mogą być stosowane, jeżeli zakładowe obozowisko turystyczne lub inny środowiskowy ośrodek wypoczynkowy został zaliczony do określonej kategorii campingu bądź pola biwakowego, zgodnie z przepisami obowiązującymi ogólnie dostępne obozowiska turystyczne.

§ 2.

Wysokość cen usług campingowych uzależnia się od:

1) rodzaju obozowiska turystycznego,

- 2) kategorii campingu,
- 3) jakości świadczonych usług.

§ 3.

1. Ustala się maksymalne ceny usług campingowych, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Ustawienie roweru lub motoroweru na terenie obozowiska turystycznego jest wolne od opłaty.

§ 4.

1. Maksymalne ceny usług świadczonych w niektórych obozowiskach turystycznych mogą być w uzasadnionym wypadku ustalane indywidualnie.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalone są za zgodą Głównego Komitetu Turystyki, wyrażaną w zakresie cen normalnych w porozumieniu z Centralą Turystyczną „Orbis”.

§ 5.

Ustala się dwa rodzaje maksymalnych cen usług campingowych:

- 1) normalne,
- 2) zniżkowe.

Załącznik do zarządzenia nr 13
Przewodniczącego Głównego Komitetu
Turystyki z dnia 19 października 1979 r.
(poz. 8)

Maksymalne ceny usług campingowych

w złotych

Lp.	Rodzaj usługi	Cena za dobę							
		normalna				pole biwa- kowe	zniżkowa		
		camping kategorii			I		II	III	pole biwa- kowe
		I	II	III					
1	pobyt 1 osoby	45	21	12	10	20	15	10	7
2	ustawienie namiotu 1 osobowego lub 2 osobo- wego do 1,30 m wysokości	21	12	9	7	10	8	6	4
3	ustawienie namiotu nie większego niż 6-osobo- wy, z wyjątkiem określonego pod lp. 2	45	21	12	10	15	12	8	6
4	ustawienie namiotu większego niż 6-osobo- wy	60	30	20	15	45	23	15	12
5	ustawienie przyczepy campingowej jednoosio- wej	45	21	12	10	25	15	10	8
6	ustawienie przyczepy campingowej dwuosio- wej	60	30	15	13	40	25	13	10
7	podłączenie i korzystanie z prądu elektrycz- nego	12	12	12	—	10	10	10	—
8	ustawienie samochodu	45	21	12	10	16	12	8	6
9	ustawienie motocykla	21	12	9	7	8	6	4	3
10	ustawienie autobusu	60	51	45	40	50	40	30	20
11	korzystanie z urządzeń do mycia samochodu lub przyczepy — każdorazowo	21	21	21	—	21	21	21	—
12	korzystanie z urządzeń do mycia autobusu — każdorazowo	51	51	51	—	51	51	51	—

§ 6.

Do korzystania z usług campingowych po cenach zniżkowych są uprawnieni:

1) obywatele polscy:

- a) zatrudnieni na podstawie umowy o pracę,
- b) prowadzący gospodarstwa rolne,
- c) renciści i emeryci,
- d) młodzież szkolna i akademicka,
- e) członkowie rodzin zamieszkali wspólnie z osobami wymienionymi pod lit. a)—d),
- f) legitymujący się dowodem tożsamości, w tym paszportem konsularnym;

2) cudzoziemcy:

- a) studenci otrzymujący stypendia państwowe od Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- b) zatrudnieni na warunkach umowy o pracę przez polskie instytucje lub przedsiębiorstwa uspołecznione,
- c) inni — na podstawie odrębnych decyzji Centrali Turystycznej „Orbis”.

§ 7.

1. Dzieciom w wieku poniżej 7 lat usługi campingowe są świadczone nieodpłatnie.

2. Dzieciom w wieku 7—14 lat usługi campingowe są świadczone ze zniżką 50%.

§ 8.

Ceny usług campingowych świadczonych na minicampingach podlegają obniżeniu o 25% w stosunku do cen świadczonych na campingach tej samej kategorii.

§ 9.

1. Ceny usług campingowych podlegają obniżeniu w razie:

- 1) krótkotrwałego wyłączenia z eksploatacji urządzenia, które powinno funkcjonować w obozowisku turystycznym,
- 2) pogorszenia jakości świadczonych usług.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, cena usługi campingowej podlega stosownemu obniżeniu w granicach do 30%, nie mniej jednak niż o 10% za każdą niedogodność.

§ 10.

1. Obozowiska turystyczne są obowiązane udzielać zniżek:

1) w wysokości 10% cen usług campingowych:

- a) młodzieży szkolnej powyżej 14 lat oraz akademickiej,
- b) posiadaczom karnetów Alliance Internationale de Tourisme (Międzynarodowego Związku Turystycznego), Federation Internationale de Automobiles (Międzynarodowej Federacji Samochodowej), Federation Internationale de Camping et de Ca-

ravaning (Międzynarodowej Federacji Campingu i Caravaningu),

c) członkom Polskiej Federacji Campingu.

2. Obozowiska turystyczne:

- 1) mogą udzielać zniżek w wypadkach uzasadnionych względami ekonomicznymi, handlowymi lub zwyczajowymi,
- 2) powinny udzielać zniżek w okresach przed i po sezonie turystycznym, w wysokości co najmniej 20%.

§ 11.

1. Cenniki usług campingowych w poszczególnych obozowiskach turystycznych ustalają kierownicy tych obozowisk.

2. Cenniki usług campingowych powinny określać konkretne ceny z podziałem na:

- 1) ceny normalne oraz zniżkowe,
- 2) ceny sezonowe i poza sezonem oraz okresy ich stosowania.

3. Konkretne ceny usług campingowych podlegają zaokrągleniu do 1 zł.

4. Cenniki usług campingowych w poszczególnych obozowiskach turystycznych podlegają zatwierdzeniu przez jednostki nadrzędne nad tymi obozowiskami.

§ 12.

Ileokroć w zarządzeniu użyto określenia „kierownik obozowiska turystycznego” lub „jednostka nadrzędna”, należy przez to rozumieć w odniesieniu do prywatnych obozowisk turystycznych ich właścicieli.

§ 13.

Umowy zawarte przed wejściem w życie zarządzenia są rozliczane według cen usług campingowych obowiązujących do dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 14.

Traci moc zarządzenie nr 15 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 14 maja 1977 r. w sprawie cen usług campingowych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 12).

§ 15.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

WARUNKI PRENUMERATY

Oplata za roczną prenumeratę Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Turystyki wynosi 30,—.

Prenumeratę przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” i urzędy pocztowe. Jednostki gospodarki społecznej, instytucje, organizacje i wszelkiego rodzaju zakłady pracy zamawiają prenumeratę w miejscowych oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”, w miejscowościach zaś, w których nie ma oddziałów — w urzędach pocztowych.

Czytelnicy indywidualni opłacają prenumeratę wyłącznie w urzędach pocztowych i u doręczycieli.

Przedpłaty na prenumeratę są przyjmowane w terminie do 25 listopada na rok następny.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, numer konta PKO 1531-71, w terminie obowiązującym dla prenumeraty krajowej.

Prenumerata zagraniczna jest droższa od krajowej dla zleceniodawców indywidualnych o 50%, a dla instytucji i zakładów pracy o 100%.

Sprzedaż archiwalnych numerów Dziennika, po uprzednim pisemnym zamówieniu prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja: Główny Komitet Turystyki — Gabinet Przewodniczącego.

Administracja: Główny Komitet Turystyki — Biuro Administracyjno-Gospodarcze, 00-581 Warszawa, ul. Litewska 2/4 — skrytka pocztowa 992.

Cena zł 3,—

Zakłady Graficzne „Tamka”, Warszawa. Zam. 13-149/80. Nakład 6.000 egz. Indeks 35652.